

הקבלן העשיר נתן לציירת כסף מזומן במעטפה סגורה. כמה היה שם? לאן זה נעלם?

כמה עשיר, כמה קמצן? — כך הגדירה השכוע רחל טימור, ציירת תל-אביבית, את הקבלן הוותיק ועתיר-הנכסים אהרון רובינשטיין, אביו של שרה-תיקורת אמנון רובינשטיין.

הסיכסוך בין הציירת הרווקה (42) לבין הקבלן האלמן (80), על רקע כספי, הגיע לבית-המשפט.

„לא אנושי להתייחס ככה לאמף“ טענה טימור. „אמן הוא אדם אשר שם נפש ונשמה בעבודתו, אז למה לבעוט בו? יחסו של רובינשטיין אליי מכפיש ומעליבו“

על-פי כתב-התביעה, שהוגש לבית-מישפט השלום בתל-אביב, טוען הקבלן שבחודש אוגוסט '85 הוא מסר לציירת שני צילומים — שלו ושלושתו המנוחה — כרי שטימור תצייר שתי תמונות-דיוקן על-ידי צילומים אלה. בנוכחם ביקשה ממנו הציירת

החגיגה הגדולה תמונה זו צולמה כאשר מסרה רחל (יושב במצע) את שני הפורטרטים שציירה. בין התמונות עומד גקי רונן, שבמיסעדה שלו נערכה החגיגה. משמאל: אשת-החברה יונה לחוביץ. אחרי השימחה עברו טימור ורובינשטיין לדירתו של הקבלן. מול המיסעדה, כדי לתלות את התמונות. הוויכוח התחיל לאחר מכן.

סליחה, טעות במיליונים

האם הוא שידר לי שאני מוצאת-חן בעיניו? אני חושבת שכן, אחרת הוא לא היה מזמין אותי לארוחות האלה. שמתי בעדינות דברים במקומם — כאשר התעניין בציורים שלי ואמר שהוא רוצה לראותם בדירתו, הסכרתי שאני גרה בקומה החמישית, בלי מעלית, והוא בטח לא יוכל לטפס כל-כך הרבה מדרגות.

לא, לא הרגשתי שהוא מנסה לחזר אחריי. אולי אשה אחרת היתה מרגישה, אבל אני, מטיבתי, די נאיבית, ולא תמיד שמתי-לב לדברים האלה. חוץ מזה

מהבן שלו, מוטי, שאינו מדבר איתו ושרוצה את רעותו, ועל הצרות והסיכסוכים בבת-ימישפט שיש לו עם אחיו. על בנו השני, אמנון, הוא לא דיבר הרבה. איתו הוא מדבר, ואני חושבת שהוא גא באמנון, ונותן לו את הכבוד הראוי.

אוהב את עצמו

יברנו גם על ציור. סיפרתי שאני עושה פורטרטים, ותוך כדי שיחה עלה הרעיון שאצייר אותו ואת

הוא אהב להראות לנו את הפריג'ידר שלו, היה גאה שהוא מלא בכלי-טוב, ונהג לומר שיותר טוב ויותר זול לאכול בבית. הוא סיפר בגאווה שהוא לא נוגע בעגבניות — למרות העובדה שהוא אוהב אותן — בגלל מחירן הגבוה. כך אמר האיש, שלפי דעתי הוא אחד האנשים העשירים ביותר במדינה.

רובינשטיין נהג לספר לנו סיפורים מדהימים מעולם-העסקים שלו, כמה הוא חכם, גיבור וטוב, וכמה כולם רעים, ואין עם מי לדבר, אבל הוא תמיד מסדר את כולם. שמענו עם מי יש לו סיכוי טובים בבית-המישפט, ואיזה עסקים מפולפלים הוא עושה. הוא דיבר על עולם שלא היכרתי, מיליונים פה, מיליונים שם. אני לא מבינה הרבה בנר שא, אני לא אשת-עסקים. התרשמתי שהוא חייט-כסף, שהכסף בעיניו הוא בעל ערך עליון.

הוא דיבר גם על נשים בחייו, וגם

רובינשטיין (מימין) התקח עם טימור (משמאל). ההמשך מרתק

כאן הזכיר כסף: זו עלתה לי ככה, והיא עלתה לי ככה. הוא דיבר על אהבות ורומאנים, נשים בעבר הרחוק ובעבר הקרוב, שאותן נסע לפגוש באירופה. הן תמיד מאוד רצו אותו, ועד היום אוהבות אותו. כשאת שומעת סיפורים כאלה מאדם בן 80, את מחייכת, משתאה. חשבתי לעצמי — בקשר לנשים ובקשר לעסקים — אלוהים יודע מה האמת ומה הדימויו, הוא דיבר גם על הצרות שיש לו

אבל מאחורי סכומים יבשים אלה מתחבא סיפור הרבה יותר עסיסי.

תמיד אותו התפריט

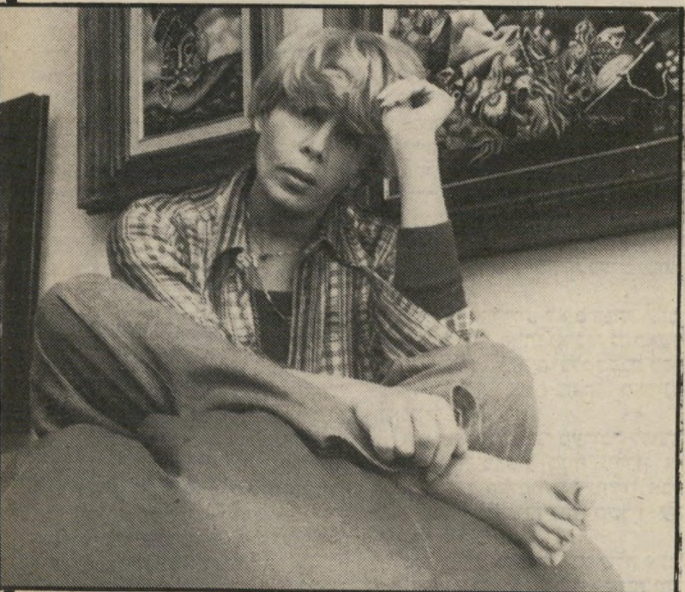
על היכרותה עם הקבלן, הקשר ביניהם והסיכסוך בסופו של דבר, היתה רחל טימור מוכנה להרחיב את הדיבור.

סיפרה טימור:
היכרתי את רובינשטיין לפני שנה, דרך ידידה שלי, שהיא קרובת-

3000 דולר עבור עבודתה, אבל הוא סירב, ואמר שהוא מוכן לשלם לה 2000 דולר בלבד. הוא אף הסביר לה שמדי חודש הוא מקבל 850 דולר, המהווים תשואה חודשית המשולמת לו בבנק, והוא ישלם לה בתשלומים, מתוך התשואה הנ"ל.

הסכום שתובע רובינשטיין מטימור הוא הקרן, פלוס הפרשי-הצמדה וריבית — בסך-הכל 11,565 ש"ח.

טימור, מצידה, הגישה תביעה נגדית, שבה היא תובעת מן הקבלן לשלם לה 3,234 ש"ח (אח 2156 דולר)

אשתו המנוחה, שגם שמה היה רחל. זו היתה עבודה קשה מאוד — הוא נתן לי תמונת-פספורט שלו מלפני 35 שנה. ירקותי דם על העבודה הזאת, דייקתי עד לפרטי-הפרטים — קמט הכי קטן, שיער הגבות, הכרק בעיניים.

מישפחה שלו. הוא נהג להזמין את שתינו, מדי פעם, לארוחת-צהריים בשבת, ברירתו בשררות ח"ן. הארוחה הקבועה היתה בשר ואורז בקארי, שבישלה העוזרת. כל שבת אותו התפריט. מכה.

— סכום המגיע לה, לטענת כתב-התביעה-שכנגד, מכיוון שהיא התפש-רה עם התובע על תשלום של 3000 דולר עבור התמונות, וקיבלה ממנו בינתיים רק 844 דולר, בשקלים ישנים, על-פי השער היציג באותו יום.